

Vlnr Leon van Vlaanderen, Stefan Zwarthoed,
Theerakant Manyam.

Clubkampioenschappen 2018.

Zaterdag brak na weken van wind en regen met triest herfstweer eindelijk een beetje de zon door. En om een uur begon het kampioenschaps-toernooi in ons clubhuis 'de Schemerpit' (vernoemd naar oudleden Gerrit Schemeravond en Jan Pitjes, die honderden uren in de bouw ervan hadden gestoken). Dat enkele trouwe deelnemers door ziekte en blessures moesten afzeggen, nam niet weg dat er evengoed twintig sportievelingen de strijd aangingen voor een mooie prijs en een jaar lang de trofee, de beker met de grote oren, voor thuis op het dressoir. In vier poules van vijf moesten ze er aan geloven. En dat ze sportief, gedreven en zonder twijfel zonder enig aanzien des persoons mekaar te lijf gingen, dat is tafeltennis in Volendam eigen. Ook oudgediende André Mooijer dacht na ruim een jaar afwezigheid wel even te laten zien dat hij met zijn afgestoft Schriver batje dat de oudjes nog lang niet zijn afgeschreven. Maar hij kreeg meteen niet zo voorzichtig lik op stuk van onze Koreaan Zhang Cheol (5-11, 5-11, 4-11). Natuurlijk gaf hij niet op door meteen daarop Robbert Taalen uit het eerste team zonder pardon te

verslaan (12-14, 4-11, 5-11). In de andere poule werd talent Jaap Karregat voorzichtig gewipt door Jean-Paul van Westen en Stefan Zwarthoed. Daarnaast waren Michel Guyt en Theerakant Manyam oppermachtig. En in de vierde poule wonnen Leon van Vlaanderen en de ongeslagen en gedoodverfde koploper John Bond. Maar in de kwartfinales daarna vielen de echte klappen. Het was een stuivertje op zijn kant in de partij van Theerakant tegen John. Met twee geluksballen op rij in de laatste game ging de winst naar de achttienjarige Theerakant die de wissel beginnende al in de derde game zijn kant op trok (12-14, 5-11, 12-10, 11-9, 12-14). Op de andere tafel was het Stefan die Robbert wist te overtroeven. En Michel Guyt moest zijn meerdere erkennen in Leon van Vlaanderen. Maar hij gaf het zeker niet kado, want de partij duurde lang met moker-slagenwisselingen van wel tientallen meppen per punt (11-5, 7-11, 7-11, 11-8, 9-11). Vervolgens was het een spektakel om te zien hoe Jean-Paul worstelde tegen André Mooijer, die naar zijn eigen zeggen, eindelijk dat balgevoel weer terugkreeg. Tegen de verwachting in wist André in de laatste game zijn achterstand in te lopen en won in de finale met maar twee puntjes verschil (8-11, 7-11, 12-10, 11-5, 13-11). Hij gaf zelf later wel aan dat daarmee zijn kruis verschoten was, want hij

legde het af tegen de jongste deelnemer Theerakant (11-8, 8-11, 11-9, 11-5). In de andere halve finale was het Stefan Zwarthoed die Leon van Vlaanderen wist te kloppen (7-11, 11-8, 11-7, 11-5). Dat hij om de derde plek alsnog moest vechten, was voor André echt te veel en Leon wist hem met zijn noppen en degelijke verdediging met gemak te overtreffen (5-11, 6-11, 2-11). In de finale kon Stefan met zijn klasse verdediging en supersnelle aanvalsslagen de virtuoos Theerakant de baas en maakte met een grandioze slagen-serie de finale af (4-11, 8-11, 10-12). Een mooi en ook voor de tientallen toeschouwers een geslaagd toernooi. Uit handen van onze voorzitter kregen de winnaars vervolgens fraaie bekens uitgereikt en ging de beker met de grote oren uiteraard naar Stefan. Iedereen bedankt voor deze mooie dag.